

ת"פ 19152/12/16 - מדינת ישראל נגד פארס חביש, סולטאן עטאללה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 19152-12-16 מדינת ישראל נ' חביש ואח'
בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניר פיינר נגד 1. פארס חביש 2. סולטאן עטאללה
הנאשמים	

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירת צייד חיית בר מוגנת, עבירה לפי **סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 (להלן: "החוק")**, עבירת ציד ללא היתר, עבירה לפי **סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק**, עבירת החזקת חיית בר מוגנת, עבירה לפי **סעיפים 8(א) ו-14(3) לחוק**, ולמשיב 1, אף עבירת החזקת נשק מחוץ לנרתיק, עבירה לפי **תקנה 6(ה) לתקנות להגנת חיית הבר, תשל"ו-1976 וסעיף 14(א) לחוק**.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 02/09/16 בשעת אחר הצהריים, במטע רימונים בשטחי קיבוץ נגבה, עסקו הנאשמים בצוותא חדא בציד חוגלות, שהן חיות בר מוגנות, באמצעות רובה מסוג סביטה 12 שמספרו 296085, השייך לנאשם 1.

לאחר שהנאשם 1 ירה ופגע בחוגלה במטע הרימונים, הוא אסף אותה והכניס אותה לרכב, מ.ר. 5387675, בו נהג הנאשם 2.

באותן הנסיבות החזיק הנאשם 1 את רובה הציד בתוך הרכב כשהוא מחוץ לנרתיק וטעון בשני כדורי ציד.

מענה לכתב האישום

3. במענה לכתב האישום מיום 30/11/18, הנאשם 1 לא כפר בנוכחותו במקום האירוע וכן בעובדה כי עסק בציד, כצייד

מאושר. לטענתו, בשטח היו מספר סוגי עופות יחד, כאשר ירה הוא פספס בכדור הראשון והיונים נכנסו למטה ועפו משם יחד. משירה פעם נוספת הוא פגע בטעות בחוגלה.

לטענתו, בזמן זה הנאשם 2 היה ברכב, ולאחר שהבין כי פגע "שלא ביונה", ניגש אליו על מנת להראות לו הדבר. באותן הנסיבות הוא ראה את רכב הפיקוח של רשות שמורות הטבע וניגש אליהם על מנת לדווח להם על קרות הטעות.

בשל כך, שכח להכניס לתוך נרתיקו את רובה הצייד.

4. הנאשם 2 במענה לכתב האישום חזר על גרסה דומה לזו שנמסרה על ידי הנאשם 1.

ניתוח הראיות

5. ע"ת 3, **מר קובי סופר**, העיד כי ביום האירוע נכנס עם רכבו לשטח באזור קיבוץ נגבה, הגיע ל"מטע רימונים נטוש על דרך עפר צרה", ועת נסע בה נתקל ברכב פורד פוקוס. כשנעמדו הרכבים זה מול זה, יצא מצד ימין של הרכב מישהו שצעק לו "קובי קובי", עת הנשק מחוץ לנרתיק. מיד ביקש ממנו העד שיפרוק את הנשק, והחשוד עשה כדבריו, פרק את הנשק ומסר לו 2 כדורים (עמוד 11 שורה 28 - עמוד 12 שורה 2).

לאור החשד כי מתבצע ציד לא חוקי, ביצע העד חיפוש ברכב, במהלכו נמצאה "צידנית, שקיות ירוקות ונדמה לי שאני חשבתי שיש שם איזה נוצה... אורי שלל את זה אבל אז זיהה את השקית תחת המושב. לציין שבכל הזמן הזה הבעלים של הנשק או הנהג הם לא אמרו שהם מחזיקים בבעל חיים ירוי" (עמוד 12 שורות 23-25 ושורות 11-13).

העד בחקירתו הבהיר כי היה צריך להושיט ידו תחת מושב הנוסע כדי למצוא את השקית ובה החוגלה המתה (עמוד 14 שורה 10 ועמוד 12 שורות 13-14).

6. ודוק, עיון בתמונות שצולמו על ידי ע"ת 6 מעלות כי השקית בה נמצאה החוגלה הייתה מונחת מתחת לכיסא הנוסע, הנאשם 1, עמוק מתחת לכיסא זה, כמעט באזור המושב האחורי ברכב (ת/8(ב) תמונה 5 ות/8(ג) תמונה 4).

7. העד הבהיר בחקירתו כי בין שלב המפגש בינו לבין הנאשם 1, עת ירד מהרכב עם הנשק, ועד מציאת החוגלה הירויה, היו לנאשם 1 לא מעט הזדמנויות לומר לו כי ברכב מצויה חוגלה אלא שהדבר נאמר רק לאחר שמצא את החוגלה בחיפוש (עמוד 13 שורות 11-14 ושורות 23-31).

8. ע"ת 6, **מר אורי נווה**, העיד כי ביום האירוע היה ברכב עם הפקח קובי סופר, וכי במהלך נסיעתם כמעט נפגשו חזיתית עם הרכב בו היו הנאשמים (עמוד 21 שורות 3-7).

בעת המפגש, לטענתו, ראה את הנאשם 1 מתכופף מתחת לגובה תא הנהג, דבר שהתפרש אצלו כהתנהגות מחשידה.

עוד ראה את הרובה מחוץ לנרתיק ובפריקה של הרובה נמצא כי היה טוען בשני כדורים **(עמוד 21 שורות 9-18)**.

כאן המקום לציין כי אותה תנועה מחשידה לא נצפתה על ידי הפקח קובי סופר שהיה יחד עם עד זה ברכב.

בשל כך בוצע חיפוש בהסכמה ברכב בו היו הנאשמים. במהלך החיפוש נמצאה חוגלה מתה מתחת לכיסא הנוסע, נאשם
1 (עמוד 21 שורות 18-21).

לטענת העד היה מדובר בחיה שניצודה זה מכבר כיוון שגוף העוף היה עדיין גמיש **(עמוד 21 שורות 22-26)**. גרסה דומה נשמעה אף מע"ת 3 אשר טען כי כאשר פתח השקית ראה בתוכה חוגלה מתה שהייתה נראית טריה **(עמוד 12 שורות 14-15)**.

9. ע"ת 1, **מר און ולנסי**, העיד כי לאחר שנקרא למקום האירוע הוא הגיע, ונכח בחיפוש ברכבו של נאשם 2, במהלכו נמצאה חוגלה מתחת למושב כיסא הנוסע **(עמוד 7 שורות 26-27)**. לאור גרסת הנאשם 1 כי עסק בציד במקום סמוך, יצא עם אחד החשודים לחפש את התרמיל שנשאר בשטח כדי לוודא מקום ביצוע הירי, אך לא נמצא דבר. לטענתו, החשוד לא ידע לומר בדיוק היכן בוצע הירי **(עמוד 8 שורות 1-3)**.

בחקירתו הנגדית הבהיר כי בשטח בו נעשה החיפוש אחר התרמיל לא הייתה עשביה גבוהה באופן חריג, אך כי מדובר בשטח חקלאי שבחלקו הייתה עשביה ובחלק לא **(עמוד 8 שורות 19-21)**.

10. ע"ת 2, **מר ליעד כהן**, העיד כי הגיע לאחר שנקרא למקום. בהגיעו למקום ראה את רכב הנאשם עומד בזווית כשקדמת הרכב פונה מזרחה. לבקשת ע"ת 1 הוא הפריד את נאשם 1 מנאשם 2, ולקחו לרכבו. שם, ללא כל פניה מצדו, אמר לו הנאשם 1 כי "**אני מצטער עשיתי טעות יריתי בחוגלה אחת**" **(עמוד 9 שורות 9-18)**.

גם עד זה, כמו יתר עדי התביעה, סיפר כי ניגש עם הנאשם 1 לחפש תרמילי הרובה, אלא שאלה לא נמצאו והנאשם התקשה לתאר מקום מדויק בו בוצע הירי **(עמוד 9 שורות 19-20 ועמוד 11 שורות 11-13)**.

לטענתו, עת נכנסו לפרדס לא הייתה עשביה גבוהה במקום, וכדבריו "**עשבים דרדלה**" **(עמוד 10 שורה 23)** ובמקום לא נצפו יונים אלא דווקא 7 חוגלות שהוטרו מניסתם לפרדס **(עמוד 9 שורות 20-22 ועמוד 11 שורות 7-8)**.

11. ע"ת 4, **מר אור גבאי**, תיאר כי בהיותו פרקליט התלווה לממונה האכיפה לסיור בעונת הציד, וכי במהלך הסיור, הוזעקו למקום האירוע. כשהגיעו למקום, ראה את רכב החשודים, ובאותן נסיבות פנה אליו הנאשם 1 ואמר לו "**אין לי מזל רק הייתי עם נשק מחוץ לנרתיק**" **(עמוד 15 שורות 12-23)**.

עוד העיד כי הבהיר לנאשם 1 כי הוא משקיף בלבד ועל כן ביקש שלא יפנה אליו, וכי מאוחר יותר, הופרדו הנאשמים

ובוצע חיפוש ברכבו של הנאשם 2 במהלכו נמצאה שקית ובה ציפור מתה (**עמוד 15 שורה 23 - עמוד 16 שורה 7**).

ע"ת 4 טען כי הצטרף לחיפוש במטע אשר לא הניב דבר, אך כי במהלך ביצוע חיפוש נוסף במטע, עת הלך לידו נאשם 1, זה פנה אליו פעם נוספת ואמר לו ש"ראה חוגלה ירה עליה והטעות שלו שהוא לקח אותה איתו" (**עמוד 16 שורות 14-18, וכן עמוד 17 שורה 28 - עמוד 18 שורה 1**).

בחקירתו הבהיר כי הנאשם 1 לא ניגש אליו על מנת למסור לו דבר והנאשמים לא דיברו על הציפור המתה בשקית ולא הפנו אליה (**עמוד 17 שורות 5-7**).

בחקירתו ציין, כפי שצינו יתר העדים, כי במטע עצמו לא היה עשב גבוה אבל מסביב היו אזורים עם עשבים גבוהים יחסית (**עמוד 18 שורה 5**).

12. ניתן לסכם ולומר כי מעדויות עדי התביעה, שהיו עקביות והשתלבו זו בזו, עת נפגשו הרכבים, פנה הנאשם 1 לפקח קובי סופר.

משנצפה הרובה מחוץ לנרתיק, כשהוא טעון, בוצע חיפוש ברכב שם, מתחת לכיסא הנהג נמצאה שקית ובה חוגלה מתה, שנראתה כחוגלה שניצודה זמן קצר לפני כן.

בכל מהלך המפגש והחיפוש לא ביקשו הציידים להציג את שיש ברכבם באופן יזום.

נראה כי היה ניסיון להסתיר השקית ובה החוגלה, וכי הנאשם 1, במספר הזדמנויות, מסר גרסה שיש בה כדי לקשור אותו לביצוע ירי כלפי החוגלה.

13. באשר ל"סיבת המוות" של החוגלה שנמצאה ברכב, לאור תקלות רבות בשרשרת המוצג, לא ניתן לקבוע כי חוות הדעת שהוגשה בעניין זה (**ת/9**) מתייחסת דווקא לחוגלה שנמצאה בשטח ובתוך הרכב בו שהו הנאשמים. ואפרט:

14. ממסמכים **ת/3** ו-**ת/4**, דו"חות עיכוב שנערכו על ידי העד און ולנסי, עולה כי ביום האירוע נתפסו רובה ציד, כדורים, סכין, חוגלה ושקיות. בדוחות אלה אין תיעוד לאופן סימון המוצגים.

ממסמך **ת/5**, דוח תפיסת המוצגים שנערך על ידי **ע"ת 1**, עולה כי ביום האירוע, 02/09/16 נתפסה בין היתר שקית ירוקה, אשר לא נרשם מה הכילה, שמוספרה במספר הסידורי 3. עוד עולה כי כל המוצגים סומנו באותיות ק.ס.

ממסמך **ת/6** עולה כי ביום 13/09/16 הועבר המוצג שסומן א.ו.4 2.9.16 לידי יוסי בן יאיר.

יוסי בן יאיר העיד כי ביום 13/09/16 קיבל את המוצג הרשום והעבירו לידי מר שמוליק לנדאו ז"ל לבדיקה בבית החולים

לחיות בר (ת/6 וכן עמוד 19 שורות 29-31).

ממסמך ת/9 שכותרתו סיכום בדיקה לחוגלה א.ו.4 2.9.16 עולה כי ביום 13/09/16 קיבל הבודק מידי יוסי בן ארי שקית ירוקה המסומנת א.ו.4 2.9.16 ובתוכה חוגלה מתה.

למחרת, ביום 14/09/16 הוצאה השקית מהמקרר, החוגלה הייתה בתוך שקית לבנה ובוצעה בה בדיקה חיצונית וכן צילום רנטגן.

מעיון בשרשרת המוצג עולים כשלים לא מעטים באופן תיעוד המוצג המביאים אותי לידי ספק סביר באשר לזהות המוצג שבסופו של יום נבדק על ידי המומחה.

במסמך ת/5 ציין את השקית הירוקה ללא ציון תכולתה. גם אם אניח שזו השקית שהכילה את החוגלה, בדוח זה תיעוד המוצגים נעשה באותיות ק.ס בעוד השקית שהועברה לבדיקת המומחה סומנה א.ו.1. זאת ועוד, בעוד השקית הירוקה צוינה כמספר סידורי 3 בדוח התפיסה, במזכרים שעסקו בשרשרת המוצג, זו סומנה כ-א.ו.4.

זאת ועוד, בעוד אין מחלוקת כי החוגלה שנתפסה הייתה מונחת בשקית ירוקה, ושקית שכזו אף הגיעה לבית החולים, ביום למחרת הוצאה החוגלה מתוך שקית לבנה לצורך בדיקתה.

במצב דברים זה, שוכנעתי כי לא הוכח שהחוגלה שנתפסה בזירת האירוע היא החוגלה שנבדקה בבית החולים על ידי מומחה התביעה, ולכן לא ניתן לקבל ממצאי חוות דעת זו.

15. על אף הקושי בשרשרת המוצג, ומשכך העדר חוות דעת באשר ל"סיבת המוות" של החוגלה, אני סבורה כי לאור עדויות הפקחים, שהיו אמינות בעיניי, מהן עולה כי היה מדובר בחוגלה שניצודה זה מכבר, בשים לב למיקום החוגלה ברכב, ולאור גרסת הנאשמים עצמם (אותה אנתח בהמשך), ניתן לקבוע כי בתוך רכב הנאשמים הוחזקה חוגלה שניצודה על ידי הנאשם 1.

16. גרסת ההגנה -

כאמור, במענה טען הנאשם 1 כי בשטח היו מספר סוגי עופות, הוא ירה ופספס. היונים נכנסו לתוך מטע הרימונים ושם ירה ופגע בחוגלה ללא כוונה, בתום לב.

בחקירתו במשטרה ביום האירוע, ת/1, טען הנאשם 1 כי "הבחנו בלהקת יונים בשטח פתוח... ואני ירדתי ליונים.. יריתי ירייה אחת ופספסתי... והם עפו לשמה עף משהו כמו יונה יריתי ויצא משהו כמו חוגלה. במקום יונה, חוגלה. לקחתי אותה שמתי ירוק... שמתי בתוך האוטו על הרצפה" (ת/1 שורות 9-16).

ודוק, בגרסתו בחקירה טען כי לא ברח וניגש לפקחים כיוון שסבר כי ציד חוגלות הותר (ת/1 שורה 18 ועמוד 3 שורות 34-35).

כמו כן, בחקירתו טען הנאשם 1 כי שהו במקום האירוע למעלה משעה עד קרות האירוע (ת/1 עמ' 3 שורות 23-24).

גרסתו זו של הנאשם 1 עולה בקנה אחד עם התנהגותו, עת הכניס הצידה לתוך שקית, הכניסה לרכב ולא מסר מידע לגבי הימצאות החוגלה ברכב לפקחים עת נעצר.

17. בעדותו בבית המשפט סיפר הנאשם 1 גרסה דומה, אך שכלל אותה, תוך שהסביר כי "באנו לשטח פתוח... הייתה להקה בשטח הפתוח.. היו שם יונים ותורים, עצרנו את הרכב, הנאשם 2 עצר את הרכב ואני ירדתי מהרכב התקרבותי ללהקה עפו יריתי באוויר פספסתי והם עפו למטע... היונים שנכנסו לשם עפו לא ראיתי אז אני הרמתי את הרובה שלי ויריתי, הלכתי לחפש איפה שמחפשים... בחיפוש שלי מצאתי את החוגלה שמצאו אחר כך באוטו" (עמוד 27 שורה 26 - עמוד 28 שורה 4).

לטענתו, ביקש למסור להם את החוגלה, דבר שאכן עולה בקנה אחד עם פנייתו היזומה של הנאשם 1 לפקח קובי סופר, אלא שבשל התקלה עם הרובה, נלחץ ושכח לספר על כך (עמוד 28 שורות 12-16). אלא שטענה זו אינה עולה בקנה אחד עם מיקום החוגלה בתוך הרכב, עמוק מתחת לכיסא הנוסע, ואינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי במהלך החיפוש שוחח עם פקח אחר ועם הפרקליט המלווה, אך לא מסר להם מידע זה באופן ראשוני ומידי.

הדבר אף לא עולה בקנה אחד עם טענתו של הנאשם 1 לפיה כאשר הרים את החוגלה המתה בשטח לא ידע כי רכב הפקחים נמצא בסביבה, וכי ראה את רכב הפקחים רק לאחר שהגיע לרכב בו המתין הנאשם 2 ולאחר שהציג לנאשם 2 את הציפור המתה (עמוד 31 שורות 9-7 ועמוד 29 שורה 29).

על אף הדמיון בין גרסה זו לגרסתו הראשונית, בעדותו בבית המשפט, לאחר שעלה על הקשיים בדוח המומחה, טען הנאשם 1 לראשונה כי החוגלה הייתה מתה כבר זמן רב טרם מצאה (עמוד 28 שורה 9-10).

עוד ניסה לטעון כי לא בטוח שהחוגלה מתה דווקא מהירי שלו, אולם אישר כי במקום לא היו ציפורים נוספות מתות, וכן אישר כי מדובר בחוגלה שמתה כתוצאה מאירוע ציד (עמוד 29 שורה 14 ועמוד 32 שורות 24-25).

18. מעבר לאמור, מעדויות עדי התביעה עולה כי האזור בו קרה האירוע הוא כלל לא אזור מובהק לציד יונים. מה גם שבתוך מטע רימונים הסיכוי לפגוש יונים דווקא נמוך מאוד, ובכל מקרה לא ניתן להתבלבל בין יונה לחוגלה, שכן אופן התהלכותם ואופן מעופם שונים מהותית (עמוד 22 שורות 18-26, עמוד 24 שורות 4-7 ושורות 16-19, וכן עמוד 26 שורות 5-9).

19. כשאלה פני הדברים, אני קובעת כי החוגלה שנמצאה ברכב בו שהו הנאשמים, ניצודה זמן קצר טרם מציאתה, על

ידי הנאשם 1, ואני דוחה טענתו לטעות במצב הדברים.

20. הנאשם 2 בחקירתו ברשות טען כי הנאשם 1 ירד מהרכב לצורך ציד יונים ומאוחר יותר נכנס למטע, מששב הציג בפניו ציפור שלא זיהה **(ת/2 שורות 21-7)**. בחקירתו בבית המשפט חזר על גרסה דומה והבהיר כי עת ירד הנאשם 1 מהרכב, הוא נותר ברכב ולא ידע מה קרה במטע **(עמוד 33 שורות 11-3)**.

21. הנאשם 1 ביצע הירי אל עבר החוגלה בתוך מטע הרימונים, עת היה הנאשם 2 בתוך רכבו, מבלי שהייתה לו יכולת לדעת מה אירע בתוך מטע הרימונים.

משכך, שוכנעתי כי לנאשם 2 לא הייתה יכולת להשפיע באופן אקטיבי על אירוע הצייד. עוד לא ניתן לייחס לו תכנון או קשירת קשר מראש לביצוע עבירת הצייד, וכי אף אין לראות בנוכחותו ברכב כ"חבירה ספונטנית" בהיותו נעדר כל ידיעה לגבי הקורה בתוך המטע.

ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נגד מדינת ישראל (12/01/11)

אומנם לאחר האירוע, הציג הנאשם 1 לנאשם 2 את הצידה והכניסו לרכבו, ולכאורה בכך סייע הנאשם 2 לנאשם 1 בביצוע הצייד, סיוע לאחר מעשה, אך שמלא נטענה על כך טענה מצד המאשימה, לא אשקול אפשרות הרשעתו של נאשם 2 בעבירת סיוע.

משכך אני קובעת כי לא ניתן להגדיר את הנאשם 2 כשותף לביצוע עבירת הצייד ואני מזכה את הנאשם 2 מעבירות הצייד.

22. באשר לעבירת החזקת חית בר מוגנת, לאור העובדה כי החוגלה הירויה נמצאה בתוך רכבו של הנאשם 2, בו שהו הנאשמים יחד, בשם לב לגרסת הנאשם 1 כי הרים החוגלה, בידעו מה הוא מרים, הציג בפני הנאשם 2 והסביר לו את אשר הוא מחזיק, תוך שהנאשם 2 ידע והסכים להחזקת הציפור בתוך רכבו **(עמוד 34 שורות 11-8, עמוד 29 שורה 29, וכן עמוד 31 שורות 9-7)**, הרי שהנאשמים החזיקו בצוותא חדא את החוגלה שהיא חייט בר מוגנת.

23. באשר לעבירת החזקת הנשק מחוץ לנרתיק ביחס לנאשם 1, עבירה זו הוכחה מעל לכל ספק סביר הן מעדויות הפקחים שפורטו לעיל, הן מתיעוד התמונות **ת/8**, והן מגרסת הנאשם 1, כפי שבאה לידי ביטוי במענה מיום 30/11/18 ועדותו בבית המשפט **(עמוד 28 שורות 16-14)**. אשר על כן אני מרשיעה את הנאשם 1 אף בעבירה זו.

24. סוף דבר אני קובעת כי בעניינו של הנאשם 1, המאשימה עמדה בנטל הבאת הראיות והוכיחה בעניינו מעל לכל ספק סביר את העובדות המפורטות בכתב האישום. משכך, אני מרשיעה אותו בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

בעניינו של הנאשם 2, המאשימה עמדה בנטל הבאת הראיות רק לעניין עבירת החזקת חיית בר מוגנת ולא עמדה בנטל זה בהוכחת עבירות הצייד.

משכך, אני מרשיעה את הנאשם 2 בעבירת החזקת חיית בר מוגנת, ומיתר העבירות אני מזכה אותו.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ט, 10 ינואר 2019, במעמד הצדדים